

sionsberettigede Linier, men hvor der er Tale om en Substitution af en Fideikommisskapital, kræves der ikke engang Samtykke af nærmeste Successor, idet det nemlig hedder i § 9, at der udfordres nærmeste Successors Samtykke, eller i Mangel deraf Justitsministerens Billigelse, og alt det Hensyn, der ifølge Lovforslagets 2det Affnit skal tages til de andre Successionsberettigede, bestaar deri, at der ifølge § 12 skal udfærdiges en Bekjendtgørelse, hvori Hovederne for de andre successionsberettigede Linier opfordres til at møde ved den forestaaende Taxation for at paase deres Tarv. Naar nu det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen) mente, at Fordringen om Samtykke fra Hovederne for de andre successionsberettigede Linier, hvor der er Tale om Fideikommissgodsets Overgang til fri Egeniendom uden Substitution, let vilde kunne afsætte hele Sagen for at strande, idet der vilde kunne fremkomme Indsigelser fra Hovederne for saadanne successionsberettigede Linier, der i Virkeligheden manglede enhver Berettigelse, idet de ikke havde nogen som helst Udsigt til at komme i Besiddelse af Fideikommissgodset, skal jeg først tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Lovforslagets § 24 indeholder en Bestemmelse, som gjør det muligt at faa Tilladelse til at nedlægge et Fideikommissgods, uagtet der ikke er givet Samtykke fra disse successionsberettigede Liniers Side, naar der blot gives Samtykke fra den nærmeste Successors Side, og det Bederlag, der bydes af vedkommende Majoratsbesidder, som ønsker Fideikommissbaandets Ophævelse, findes billigt, under Forudsætning af at de Linier, hvorom der er Tale, ere saadanne, der ifølge Oretionsbrevet først ere successionsberettigede, efterat samtlige fra Ærgenten eller første Besidder af Lehnet, Stamhuset eller Fideikommisset nedstammende Linier ere uddøde." Denne Bestemmelse sigter jo netop til at fjerne Indsigelser fra saadanne Linier, der ifølge deres Stilling til det hele fideikommissariske Institut maa siges at være fjernere. Men naturligtvis vil det ikke kunne negtes — det skal jeg indrømme det ærede Medlem — at der alligevel kan tænkes Tilfælde, hvor de successionsberettigede Li-

nier ikke gaa ind under § 24, 2det Stykke, men ikke desto mindre maa anses for at staa i et meget fjernt Forhold til Berettigelsen til at tiltræde Fideikommissgodset, og man kunde da vistnok ogsaa tænke sig, at Hovedet for en saadan Linie kunde reise meget uberettigede Hindringer imod Sagen. Jeg vil imidlertid tillade mig at henstille, om det egentlig er meget sandsynligt, at Hovedet for en saadan successionsberettiget Linie, der i Virkeligheden ikke har nogen Udsigt til at komme i Besiddelse af Fideikommissgodset, skulde være særdeles vanskeligt at komme til Rette med. Hvad der haves for Die, er naturligtvis, at den daværende Besidder af Majoratet, der ønsker at lade Fideikommissgodset gaa over til fri Egeniendom, skal affinde sig med de forskellige successionsberettigede Linier. Men det forekommer mig at være temmelig sjenlynt, at naar en enkelt Linie — som det ærede Medlem sagde — ikke har mindste Udsigt til at komme i Besiddelse af Lehnet, saa vil han være meget stærkt opfordret til at tage imod en mindre, men sikker Affindelsessum, istedetfor at slyde dette Tilbud om Bederlag fra sig, for at bevare den i saa høj Grad usikre Udsigt til at komme i Besiddelse af Fideikommissgodset. Men ligesom det maa indrømmes, at der kan tænkes Tilfælde, hvor disse successionsberettigede Linier staa meget fjernt, og hvor det altsaa for den første Betragtning fremtræder som en maasse noget streng Fordring, der stilles til den nuværende Besidder, at han skal skaffe Samtykke fra dem, saaledes kan der paa den anden Side meget godt tænkes Tilfælde, hvor de successionsberettigede Liniers Udsigt til at komme i Besiddelse af Fideikommisset er meget nær forhaanden, og hvor det vel er et Spørgsmaal, om der kan siges at være taget et saadant Hensyn til disse successionsberettigede Linier, som der egentlig burde tages, og dette gjælder efter min Mening saavel med Hensyn til det første som det andet Affnit. Efter det første Affnit kræves der kun Samtykke fra Hovederne for Linierne, altsaa ikke fra de øvrige Medlemmer af Linien, og i det andet Affnit udfordres der — som anført for — slet ikke noget Samtykke, der skal blot gives Varsel til at møde til Hovederne for Linierne,